

skride ind, saa snart der klages. Det kan dog sandsynligvis ikke være Forslagsstillerens Mening at ville ændre noget heri.

Ogsaa i sidste Stykke af § 1 er der en Bestemmelse, som forekommer mig lidt mærkelig. Der staar: „Ministeriet afgør efter Indstilling fra Sogneraadet, om Loven skal gælde i vedkommende Kommune.“ Det vil altsaa sige, at hvis dette Forslag bliver til Lov, have vi vedtaget en Lov, som slet ingen Steder gælder. Det kan dog ikke være Hensigten. Meningen maa dog vel være, at vi skulle have slaaet fast, hvilke Dele af de vedkommende Kommuner eller hvilke Landsdele med købstadmæssig Bebyggelse der skal betragtes som faldende ind under Loven. Det vil ogsaa kunne ændres.

Da det jo aabenbart er Forslagsstillerens Mening overhovedet at holde sig saa nær som muligt til Loven af 1865, kan jeg egentlig ikke se, der er Trang til en hel Del af Lovforslagets Bestemmelser. Bestemmelserne i § 2 om Indvarsling o. l. forekomme mig overflødige, da de jo indeholdes allerede i Loven af 1865. Ganske vist nævnedes den ærede Forslagsstiller, at det kan have sine Vanskeligheder at praktisere en Indvarsling i de Tilfælde, hvor Ejerne af de paagældende Ejendomme ikke bo i Kommunen. Det er naturligvis et Forhold, overfor hvilket det kan tages under Overvejelse, om man skulde indføre en særlig Indvarslingsmaade i købstadmæssig bebyggede Dele af en Kommune.

I § 3 er der en Bestemmelse, som jeg synes er en af de væsentligste i hele Lovforslaget. Det kan være rimeligt, at naar man skal skride til Istandsættelse eller vedtage Bestemmelser vedrørende Ordningen af disse Veje, maa man have en bestemt Plan at gaa frem efter. Loven af 1865 har ingen Bestemmelse paa dette Omraade. Bestemmelsen i § 3 om, at Sogneraadet skal forelægge en bestemt Plan for det Arbejde, der skal udføres, anser jeg for en meget god Ting.

§ 4 omhandler en hel Del Arbejder, som ville kunne udføres efter denne Lov. Jeg er nu ikke aldeles sikker paa, at ikke de samme Arbejder kunne paalægges de vedligeholdelsespligtige efter Loven af 1865. Denne Lovs § 5, tredje Stykke, er jo ret vidtgaende. Det siges deri, at der kan bestemmes, hvorledes der skal forholdes med Grøfter, Broer eller Stenkister o. desl. Jeg har dog ikke noget imod, at det slaas fast her, at der tillige kan ordnes de Ting, som her ere nævnedes, Kloakanlæg, Rendestene, Anlæg af Gangstier, Afløb for Regn-

og Pølevand, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at paa dette Omraade kommer Lovforslaget i Strid med et Lovforslag, som vi forleden havde til Behandling, og hvoraf det ærede Medlem ogsaa var Forslagsstiller sammen med forskellige andre Medlemmer. I Lovforslaget om lukkede Spildevandsledninger fastsættes det nemlig i § 2, at Vandsynsmændene skulle afgøre, hvorledes disse Forhold skulle ordnes, ogsaa naar Sogneraadet efter § 3 ønsker Forholdet ordnet. Her siges det, at Sogneraadet skal ordne det. Man kan naturligvis ikke have to saa forskellige Bestemmelser i to Lovforslag, som delvis omhandle det samme.

§ 5 omhandler Omfanget af Istandsættelsen. Ogsaa herom gælder, synes jeg, det samme, som jeg nævnede med Hensyn til § 3. Ogsaa her tror jeg, at Loven af 1865 er nogenlunde tilstrækkelig, men jeg skal ikke have noget imod, at det tydelig udtales, hvorledes Ordningen skal være, og navnlig at der ikke maa forlanges mere, end hvad der svarer til andre offentlige eller private Veje i samme Kommune.

§ 6 er af væsentlig Betydning, og jeg vil indrømme, at der kan være nogen Grund til at indsætte nogle af de Bestemmelser, som findes her, navnlig denne, at Sogneraadet skal lade Arbejdet udbyde til Licitation, saafremt man ikke kan enes om at ordne det paa anden Maade. Ligeledes kan det være rimeligt, at Sogneraadet skal forskudsvis gøre Udlæg, og at det er berettiget til at inddrive, hvad den derved faar til gode, ved Udpantning. Naar Sogneraadet skal nøjes med en Rente af 4 pCt., er det dog maaske temmelig lidt, men det vil altid kunne ordnes.

Med Hensyn til § 7 forekommer det mig, at Loven af 1865 har tilstrækkelige Bestemmelser, og med Hensyn til § 8 synes jeg det samme. Det er gaaske vist noget nyt, hvis man vil fastholde, at Sogneraadet efter § 1 skal have Ret til ved eget Initiativ at ordne disse Forhold ved private Veje. Man kan da strides om, hvorvidt Sogneraadets Afgørelse skal være endelig, men det forekommer mig, at naar man forbeholder de interesserede Parter samme Ret som efter Loven af 1865 til at indanke Sagen for Amtsraadet, saa er det tilstrækkeligt, og man bør ikke altid paalægge Amtsraadet at afgøre disse Sager, saaledes som det foreslaas i § 8.

Jeg har altsaa nogle Betænkeligheder ved Loven og mener, at man bør overveje, hvorvidt og i hvilket Omfang det er tilraadeligt at fremme det, som Lovforslaget